

Ponència

Recuperacio identitaria a través de l'educacio

M^a DOLORS GARCÍA I BROCH

Diplomada en Magisteri,



Alfagar. 24 de novembre de 2018

Pot ser que no siga la persona mes adequada per a presentar esta comunicacio en torn a la situacio de la societat valenciana actual i el grau de perdua d'identitat que presenta, sobre tot, i molt preocupant, en els chiquets i jovens, especialment universitaris.

El nostre poble, els seus integrants, sumits en la complaença uns, en l'ignorancia uns altres i en la frustracio els mes, pareix haver assumit que ya no hi ha res que fer i que les manipulacions castellaneres i catalanes estan acorant l'orgull de ser i sentir-se valencià, espentant-mos a l'oblit de que un dia forem grans.

Afortunadament no tot el nostre poble es comporta i pensa aixina i molt manco els que han preparat este Congrés valencianiste, els que esteu aci i els molts que esperen conclusions per a induir al dormit Regne de Valencia a despertar del mal ensomi, del continu acossament identitari que tracta de conduir-mos a una realitat basada en interessos aliens a la nostra Patria Valenciana.

Estem aci en l'intencio de seguir posant chicotetes pedres per a construir el fort edifici del nou, encara que sempre present, Regne de Valencia.

Estem aci perque estem farts de permaneixer callats i quets.

I estem aci per a caminar.

Lluitarém per a mantindre el nostre passat, canviar el nostre present i millorar un productiu i ric futur.

Hem de fugir de que es complixca en nosatros la revelacio que fa un personage de *El llibre del riure i de l'oblit*, escrit per Milan Kundera i que reconeguem en el dia a dia del nostre devindre:

«Per a liquidar a les nacions, lo primer que es fa es llevar-los la memoria. Es destrueixen els seus llibres, sa cultura, sa historia. I, llavors, be un altre i els escriu uns altres llibres, els impon una altra cultura i els inventa una altra historia. En acabant la nacio comença lentament a oblidar lo que es i lo que ha segut».

Es lo que està passant en la nostra nacio, encara que el poble te un instint de supervivencia i de rebeldia que el porta, fa ya mes de 80 anys, a lluitar, a no

perdre el dret a la seua/ la nostra memoria, en contra de l'oblit i la desesperança.

Tenim l'experiencia de buscar la nostra veritat en contra de les falsetats de lladres, bogins i tirans, i tenim un desig de llibertat, com a poble, contra els poders establits que no son una atra cosa que la lluita contra l'oblit i la rendicio.

Es per això que hem de buscar, en lo mes fondo de la nostra ànima, la força per a recuperar i garantir que la nostra historia milenaria i la nostra aurea llengua valenciana no seguixquen en mans dels qui volen canviar el nostre passat per a dominar el nostre futur.

Estem aci conscients del nostre devindre i cada u de nosatros ha de fer lo que puga, cara a un mateix objetiu: ¡Pero... **que ho faça!**

No obstant no som tan ingenus.

La faena no es facil. L'enemic ha sabut dissenyar lo que mes mal podia fer-mos:

- Ha manipulat l'Iglesia, domina els mijos de comunicacio, es amo de les grans editorials, podrix les universitats, enganya als menuts, compra i adoctrina als mestres, atrontolla als pares, ridiculisa als yayos i, furtant-mos la memoria, mos va furtant l'anima i la consciencia de poble.

Sense falta hem de fer un eixerfici de responsabilitat, porque es el nostre dret i el nostre deure davant de tants abusos de poder i usurpacions de llibertat. Hem de lluitar en les seues armes i en les realitats historiquas, per tant es fa necessari espentar, d'una manera o d'una atra, un braç politic autenticament valencianiste, orgullos de la nostra Patria Valenciana, ya que, hui per hui, no hi ha una atra manera de que recuperem el nostre Dret Civil, els estaments que controlen les institucions, que a la fi manegen les decisions que nos manipulen.

Pero mentres tant açò ocorre, hem de començar la batalla en l'armament mes important i decisiu en una guerra com esta de despersonalisacio i oblit:

L'ESCOLA I L'UNIVERSITAT.

Per això dic que cada u faça lo que puga porque caure en la total passivitat, i d'ahi passar a ser un valencià activiste no es facil. Ya s'han preocupat mesetaris i tramontaners de que caiguerem en el facil **ANTI** porque ad ells els beneficia. Esta clar que, davant d'unes agressions com les pancatalanes, se

genere una reaccio anticatalanista o anticentralista (inclus antiespanyolista) perque com estem farts d'humiliacions facilment caiguem en l'erro.

Pero en això, només aconseguim definir-nos com reaccionaris, i està clar que nos perjudica perque se nos califica com gestors de la negació i del desordre, i hem de buscar i aconseguir ser els millors mitjans per a la gestió de la nostra afirmació. ¿Cóm?: No seguir sent **ANTI**, sino **PRO** valencians, orgullosos de **SER**.

Sería massa llarg entrar en estes disquisicions i explicar el perquè debem organitzar-nos i reinvertar-nos.

Per tant, i perque està tot per fer, hem de començar de zero.

“Tant llarg m'ho feu” que diria el Tenorio. Puiç, a lo millor si, pero anem a l'objectiu principal d'esta comunicació:

Amar i creure en la Patria Valenciana i sa defensa, mes alla de lo huma.

I estes coses comencen per coneixer la nostra historia, passat i present de la nostra llengua valenciana, unica i diferent, les nostres responsabilitats i obligacions. En poques paraules “**nostre orgull de poble lliure**”.

I tot açò se mama en la llar i se depren en l'escola. En acabant s'aplica en l'universitat i en el transcurs de la vida, i se llega als nostres fills, tal i com ho heretarem dels nostres majors.

OBJECTIUS A COMPLIR

El gran fracàs dels sistemes educatius dels segles XX i XXI, sense dubte, ve marcat per la manipulació, la despersonalizació de l'alumnat, el pensament unic, les polítiques dictatorials –una reconeguda actualment, les altres baix el disfraz d'una falsa democràcia i inexistent llibertat–, un conduir a l'alumne a ser un mer espectador sense opinió; en definitiva, una ensenyança empresonada per l'adoctrinament, i sense la cultura dels forts.

Els valencians durant vora 100 anys, hem estat sumergits en el control de l'ensenyança i el dels mitjans de comunicació, en perjudi de la seua llibertat personal i també colectiva. Recordem que educar, del llatí *educere* vol dir conduir.

Busquen puix que l'escola acabe de ser la conduccio a les practiques morals dels poderosos, i que mes be siga el camp abonat per a que els jovers ciutadans profundisen en l'**INDUCCIO A LA DEDUCCIO**, a descobrir *per se* i per sa llibertat de pensament, mes alla de lo induit i manipulat.

Per tant, i seguint una norma no escrita, expondrem cinc punts:

¿Qué?, ¿per qué? ¿per a qui? ¿per a qué? ¿cóm?

QUÉ

Sense aplegar a considerar est escrit com una mocio politica, (que tambe) podriem considerar-lo un ensaig d'una *fulla de ruta*, per a conseguir dos coses:

- DESFER el mal que se'ls ha fet als chiquets (alguns ya adults), en la maliciosa intencio catalanista d'impondre una historia aliena i falsa del nostre Regne, dirigida a fer-mos creure en els quimerics països catalans.
- FER possible que es recupere l'orgull de poble, que sure la realitat historica, economica, social i llingüística de la terra valenciana.

PER QUÉ

Perque tenim l'urgent necessitat de recuperar la memoria del poble valencià; de desenrollar una consciencia colectiva arrelada en la realitat historica. I es que hui, mes que mai, la nostra existencia com a poble lliure està perillosament amenaçada i pot acabar en la seua total desaparicio.

PER A QUÉ

A lo llarc d'est escrit, s'ha anant veent com estem a la vora de perdre la nostra identitat, ya greument embrollada en una atra falaç i estranya.

Tractarém de despertar el sentit de consciencia propia del nostre poble, adormit, agenollat o acomodat, per a fer-li creixer l'ambicio, l'orgull de l'amor a lo propi, en contra dels tant falsos com perillosos "païs valencià", "països catalans" o "Levante feliz".

PER A QUI

Per ad aquells que estem convençuts de la veritat i que per tant, hem de resistir-mos al totalitarisme oficial al que estem somesos i vullgam conscienciar del nostre passat, proyectat a un futur basat en els valors historics, universals i tradicionals del Regne de Valencia.

Per ad aquells que, enverinats des de l'escola, els mijos de comunicacio, la politica venuda ad atres interessos i els llibres de text falaços i manipuladors no saben distiguir entre l'erro i la veritat o triar entre una cosa i l'atra; als qui no volen vore que s'estan corrompent els fonaments vitals de la nostra existencia com a nacionalitat indiscutible, dirigidint-la a una absorsio intelgmentment pactada.

Com digue Alexander Solzhenitzyn «per a destruir a un poble primer han d'arrancar-li les seues arrels» i això es lo que entre tots hem d'evitar.

CÓM

- Preservant la memoria del poble, allargant en el temps la seua consciencia colectiva per a conservar l'essencia propia: el **FET VALENCIÀ**.
- Potenciant l'instint de supervivencia necessaria com a hereus de la nostra grandea historica, ya que els metodos de la nostra lluita contra el poder no son una atra cosa que la lluita de la nostra memoria colectiva en contra de l'oblit impost.
- Fer-mos forts en els ambits informals, fins a que pugam recuperar els ambits formals, per a evitar que el nostre **SER** no estiga en mans de qui nos vol absorbir.
- Implicar a tots els sectors de la societat valenciana, hui per hui sumida en un comodo lletarc que nos du a sometre'ns a un despotisme sense oposicio, i conjuntament tots treballe per la defensa de la seua supervivencia –la nostra supervivencia com a poble–. Hem de deixar de playner per la desaparicio, a poc a poc,

de la nostra identitat mentre seguim acomodats sense fer res i per contra deixar fer. Hem de fer nosatros.

- Abandonar el sistema **ANTI** que sempre acaba beneficiant als invassors/agressors però mai als valencians.

Ya s'han preocupat els que tenen interès per lo nostre, en que se nos definisca des de la negació i no des de la nostra afirmació: No som catalans. No parlem català. Fora el català. Fora l'Institut d'Estudis Catalans. Fora l'AVLI...; front a: Som valencians. Parlem valencià. Volem valencià en les escoles. Normes d'El Puig...

- Estimular la nostra autoafirmació com a un moviment **PRO** valencianista.
- Impulsar ad aquells individus i grups que pel seu prestigi personal i, sobre tot, per la seua reconeguda voluntat de creure, fer creure i defensar la Patria Valenciana, cada u en el seu camp, son imprescindibles.
- Concentrar tots els esforços per a definir el **FET VALENCIÀ** de manera colectiva en una **DINAMICA RECTORA** o **DECISIO CORRECTORA** del nostre moviment social i, ¿per qué no?, polític; la qual cosa nos permetrà laborar fórmules de ràpida aplicació en manco esforç, reduint al mateix temps, alternatives contràries.
- Protegir real i activament els moviments juvenils, defensors del nostre FET, en escoles i universitats.
- Reclamar una restauració política tradicional, respectuosa i moderna que no renunci a la nostra nacionalitat particular, naixcuda dels Furs del Regne.
- Reclamar al Cap de l'Estat, representat per la monarquia constitucional, la seua obligació en el poble valencià, de jurar els nostres FURS, CARTA MAGNA de la grandia del nostre poble, aixina com reconèixer el fet de dur en els seus llinages el de REI DE VALENCIA.

- Reclamar i usar el nom historic que nos correspon, el de Regne de Valencia, oficialisant-lo, en lloc de l'amorf i mai acceptat de Comunitat Valenciana.
- Impulsar socialment i economicament a les entitats referents, en la defensa de la Patria Valenciana, com el Grup d'Accio Valencianista, Real Acadèmia de Cultura Valenciana, Lo Rat Penat, El Rogle Constanti Llombart, Escritors en Llengua Valenciana, Casal Bernat i Baldoví, El Piló, etc.
- Recolzar, fermament, a les editorials valencianes com Gom Llibres, Lo Rat Penat, Mosseguello, Foment de les Lletres Valencianes, L'Oronella..., exigint-los l'elaboració de llibres de text en llengua i cultura valenciana, cuidant especialment les edicions en Normes d'El Puig.
- Instar a les escoles del Regne de Valencia a utilitzar eixos texts.
- Crear activitats, tant infantils com juvenils, dirigides a coneixer historia, llengua i cultura de forma divertida i novedosa.
- Desterrar d'escoles i biblioteques la falsa catalogació de valencià-català, absolutament antiestatutaria.
- Dirigir-mos cap a una **DINAMICA RECTORA**, enfilada a donar cos al moviment social i cultural en mans d'entitats culturals valencianistes.
- Crear premis i distincions per a qui participe en el coneixement i us de les Normes d'El Puig.
- Buscar, crear i aplicar les subvencions locals, autonòmiques i europees, per a potenciar la nostra cultura, publicacions i cursos formatius necessaris per a aclarir els dubtes historics conseqüents de les manipulacions catalanistes, donant-los als nostres joves la possibilitat de coneixer l'autèntica realitat del nostre poble, lliure d'ingerències foranes.

- Crear un cos professional, altament qualificat, per a fer un seguiment de les notícies falaces dels mitjans de comunicació per a que sapia donar respostes contundents.
- Organitzar un grup d'historiadors, lingüistes i experts, per a contactar en unes altres universitats, escoles, Real Academia de la Historia, Real Academia Española, Instituto Cervantes... inclús en l'AVLI, per a donar resposta a les enganyoses notícies sobre la nostra realitat cultural.
- Crear un equip de redacció d'escrits de protesta i d'informació per a enviar a qualsevol entitat.
- Compromís ferm de, a mida que avancem, encara que siga poc, fer la promesa de, junts, mirar al front, de no donar un pas arrere, de no agressió entre entitats i partits valencianistes, de no donar treua fins a aconseguir els nostres propòsits, des de l'honest pla de la generositat, la dignitat, la disciplina i l'orgull de poble, diferent i diferenciat, lliure i lleal a si mateixa.
- I entre uns altres molts més objectius, treballar a curt i llarg plaç en lo que considerem més important i que dona títol ad esta comunicació: La total i absoluta recuperació identitària a través de l'educació, des de l'etapa infantil fins a l'universitària.

Els chiquets, encara que en la llar s'eduquen en la seua identitat, gràcies a l'interès dels pares en quant a formació moral, educativa, familiar i valencianista es referix, ningú pot dubtar de que es l'escola qui fa la labor més intensa i fonda en els coneiximents i emocions dels menuts, dençà que l'Escola Infantil es lloc a on les arrels son fonamentals.

ESCOLA INFANTIL

L'escola de hui treballa en els menuts i joves les intel·ligències múltiples i el pensament crític.

Especialment en infantil son les emocions i es fàcil entusiasmar-los en l'idea dels personatges-heroes, les conquestes, la Real Senyera, l'idioma valencià,

l'orgull de perteneixer a un poble com el seu: intel·ligent (les primeres impressions de llibres, les grans obres l·literaries, el cavaller Ausias March, el *Tirant lo Blanch...*), treballador (el nostre camp, els diferents i especifics cultius, l'art de la seda), poderos (castells, la Llonja, les darassanes, catedrals...) social (primera escola de chiquetes, primer hospital de folls, primer banc, primera lletra de canvi...), alegre (bandes de musica, grans musics, cançonetes, comissions festeres...), investigador (farmacopea valenciana, medicina...) ilustre (grans personages, erudits, científics...) i un llarc etc.; sempre i naturalment, al nivell adequat i propi de l'edat i capacitat del chiquets.

Es una etapa fonamental ya que, l'adult en projecte que es, troba eixe moment a on se marcarà el pas a pas de tota sa vida i les seues normes de convivencia, creencia i socials.

Donada l'edat, des dels primers mesos als sis anys, està demostrat que l'influencia de tot lo sentit o depres pot oblidar-se, pero es en eixa etapa quant els menuts son com una esponja capaç d'absorbir gran quantitat de coneiximents, per tant:

- Treballar en cançonetes valencianes i jocs divertits i tradicionals a fi d'anar adquirint paraules i fent-se valdre en situacions.
- Crear audiovisuals curts i entretinguts en els quals vegem images en moviment de la Senyera, de personages i d'histories i llegendes del poble valencià.
- Potenciar els balls faciletos pero molt tradicionals de la terra valenciana sobre tot els dels Corpus: els cavallets, els morets, els arquets, la mangrana...
- Crear coleccio de BITS d'intel·ligencia per a que prenguen contacte en els noms i images de temes valencians: de pardals, gossos, plantes, edificis, primeres notes musicals, monuments, geografia...

EDUCACIO PRIMARIA

Es indiscutiblement necessari que en estos sis anys d'escola, els mestres i els chiquets tinguen material per a l'ensenyança-aprenentage, com a base de lo que hauran d'estudiar en el sis anys vinents.

El secret està en que els mestres se creguen lo que expliquen i li posen entusiasme per a que eix aprenentage siga divertit.

Per ad eixos moments son indispensables diccionaris de la llengua valenciana, llibres de text, llibres de llectures, oci, mapes, audiovisuals..., que llamentablement existixen d'una forma tan minoritaria que casi es nula.

Tambe es molt important que els mestres es troben a gust i comodis en el seu treball, per lo que hi ha que dotar-los de materials de suport, complementari, en els quals, suaument, vagen introduint-se coneiximents sobre la nostra identitat.

En les programacions dels sis cursos de primaria s'haura de projectar l'encardinacio de l'història del Regne de Valencia en les etapes i accions de l'història espanyola i universal, en les quals tan han tingut que vore la majoria d'accions i decisions valencianes.

Es necessari que l'història valenciana se considere obligatoria per a que no acabe sent la germana pobre dels estudis.

Naturalment, la geografia i l'economia han d'estar presents en el proces d'aprenentage valencià: conèixer la terra, les seues gents, les activitats que estes desenrollen, es fa necessari.

Les assignatures de llengua i lliteratura valencianes mereixen una especial atencio ya que, donada la carencia de publicacions en la nostra llengua, seria complicat tant per al professor com per al propi alumne substituir lo de pres en una llengua estranya que porta mes de 40 anys incidint com a propia en les escoles valencianes.

Es per això que s'insistix molt en esta comunicacio en la necessitat d'anar preparant esta batalla incruenta en les armes necessaries com son els llibres de text contant en el compromís honest i generos del professorat, ademes dels llibres de llectura.

Per tant, i mentres netegem la bruticia de les ments infantils, que durant tants anys han estat influïdes per falses idees i llectures contaminades, s'haurà de tindre molt de control en el professorat que, hui per hui, lamentablement obté en l'universitat el títol de català i no de valencià.

Per a aconseguir el fruit dels chiquets en l'estudi tant de la cultura, història i llengua i aconseguir soltura i seguretat en els coneixements adquirits hem d'intentar fer llibres d'estudi divertits.

Per exemple dependre jugant com en "el combat d'assignatures", l'imitació d'un congrés autonòmic o d'alcaldis, els debats a favor i en contra sobre moments històrics, la redacció d'episodis històrics, els concursos de narracions curtes, de lectura de lliterats valencians, les millors traduccions, etc.

En ganes i interès dels professionals sis anys de primària donen per a molt, per això hi ha que reconduir al professorat contaminat per anys de falacies i de mentires.

Per tant haurem de crear cursets de recuperació de la nostra identitat dirigits als professionals de l'ensenyança i millor encara si estos cursets son puntuables per als docents i amplien els seus currículums. Impulsar entre ells, taules redones, debats, participacions escrites.

¿Faria falta plantejar-mos la necessitat de crear un cos d'inspecció que controle les possibles direccions cap a una ensenyança llargament catalanizada?

Es important que a lo llarg de l'etapa d'Educació Primària se potencie el treball cooperatiu, preparant als educants per a actuar en un futur en equip.

EDUCACIO SECUNDARIA

En Secundària es deu desenvolupar el pensament crític i per tant ensenyar a dependre a questionar lo llegit i explicat per a arribar a ser individus lliures i no manipulables.

Es cert que al tractar-se d'assignatures curriculars de nivell més alt es poden incloure coneixements de teatre i música valenciana sempre al nivell de cada un dels cursos a estudiar.

Deuria ser molt facil el desenvollop una educacio respectuosa en l'identitat del poble valencià dins de l'unitat d'Espanya; pero la realitat es una atra porque tant professors com alumnat arriben perillosament contaminats i enredrats per falsetats llargament repetides en llibres, mijos de comunicacio, inclus pelicules des de fa mes de 40 anys; per tant hem de ser intel·ligents i cuidadosos al convencer a uns i ad altres de que han segut manipulats i enganyats.

Ademés, haurem de competir en l'immens monto de falsa cultura que inunda no sols el mercat educatiu si no el d'oci i això es llarg, car i laborios. Sent molt dificil, no es impossible, i, naturalment, contant en que alguna volta els valencians tindrem la sort de conseguir un partit valencianista que governe la nostra terra i la faça visible en el restant d'Espanya i en el mon, expandint la nostra verdadera realitat.

BACHILLERAT I FORMACIÓ PROFESSIONAL

A l'arribar ad estos nivells els alumnes ya estan imbuits de falses realitats i una de dos, o sera molt dificil recuperar-los i ilusionar-los, o be, si afortunadament formen part de families valencianistes, que han anant equilibrant els desficiacs catalanistes i pseudovalencianistes des de la llar, seran facilment recuperats.

Al nostre favor està que la majoria son persones que hauran adquirit el seu propi criteri, i per tant sabran valorar l'importancia de coneixer la veritat sobre una llengua valenciana capaç de crear un sigle d'or, de ser alabada per grans llingüistes i lliterats de tot el mon, que goja d'una historia transcendental, la realitat de la qual no pot tapar-se en mentires fragils i ridicules, facils de desmontar i que, a poc a poc, aniran obrint els seus ulls i faran creixer el seu sentiment d'orgull de poble lliure, de ser i sentir-se valencians.

Però insistisc, sabent encara que es costos, car i dificil, torne a dir que debem editar llibres, materials audiovisuals, llibres de text, historics, d'economia, costums, gastronomia, indumentaria, tradicions...

Es labor dels pares i de les mares, u a u. Colp a colp.

UNIVERSITAT

Es sabut que el gravíssim i major problema es troba en que les universitats valencianes estan massa temps en mans catalanistes, contraries a l'identitat valenciana, ferida, encara que no de mort, per les intencions polítiques de la creació dels químerics països catalans, de l'ambició separatista d'una altra autonomia, projectes dirigits a l'absorció del nostre Regne, alentats inclús pel propi govern d'Espanya.

Sabem que molts joves se pedran per a sempre.

Ningu diu que siga fàcil. Hauran de passar anys, però anirem guanyant als més menuts i el nostre esforç haurà valgut la pena.

En un altre orde de coses, de la mateixa manera que en les universitats hi ha una reserva de places i beques d'estudi per als deportistes d'elit, se deuen d'establir beques equivalents per a l'alumnat que destaque en musicologia en general, ja que el nostre Regne es caracterisa per la riquesa musical (abundància de compositors, orquestes i bandes), de tal manera que es rara la localitat valenciana que no tinga escola d'educandos i per lo manco, una o dos bandes de música.

Sent la nostra terra, prolífica en creativitat, es precis considerar l'escultura, la pintura, l'arquitectura, potenciar als experts en la creació de falles i fogueres..., per tant hem de considerar l'aplicació de beques per a universitaris que volen estudiar, per exemple, arquitectura, belles arts, composicions musicals, per a aixina equiparar el deport d'elit en les tècniques culturals i artístiques i espentar d'eixa forma una cosa tan nostra com la música o les belles arts.

Per a sensibilisar a l'alumnat en la nostra llengua valenciana, se consideraran tots els treballs de fi de carrera, masters i projectes redactats en les Normes d'El Puig, per a anar ajudant als nostres estudiants a coneixer en profunditat l'autèntica Llengua Valenciana, aixina com la normativa que distingeix nostra manera de comunicar-nos d'unes altres alienes al poble valencià.

RESISTENCIA I ACCIO

Les escoles baix pressió dels pares hauran de cedir i decantar-se a favor

de l'autentic FET VALENCIÀ.

La part mes dura es l'universitat a on s'escuden en l'oficialitat de l'AVLI, verdader cancer de la nostra societat; pero, inclus el cancer es curable si nos posem mans a l'obra: INVESTIGACIO, PUBLICACIONS PREMIADES, DEBATS I TAULES REDONES.

Tropecem de nou en el cost economic de totes estes accions que a la fi es pareixen a una carta als Reis Macs redactada per un chiquet pobre que aspira a una *PlayStation* d'alta gama.

O siga, que hem de buscar la magia que ho faça possible: el **EMPRESARIAT VALENCIÀ**, comodo, sense ganas d'implicar-se i que no veu que li siga util esta causa, encara que siga justa i necessaria per al Regne de Valencia, la Patria de tots, la comunitat despreciada i esquilhada.

Hem de treballar negoci a negoci, carrer a carrer, casa a casa, per a conseguir recolzament i inversio en est important **objectiu de tots**.

Crearém encontres anuals per a que l'empresariat s'involucre, nominacions de patriotes i uns atres mijos de pur marketing. Son molts fronts oberts i a mig i llarc plaç, pero sense un primer pas, fort i segur, no es guanya una batalla.

Es cosa de la colectivitat que està present; pero es cosa de l'individualitat a través de la **DINAMICA RECTORA I LA DECISIO CORRECTORA**.

Es dir actuar junts, pero organissats, mai enfrontats, baix la cuspide d'una piramide en base suficient per a mantindre's en peu front a les circumstancies.

Tot aço, estic convençuda, passa inexorablement per una politica neta, integrada i interessada per la grandea de l'historic i sempre present Regne de Valencia, i enfocada a un futur lliure de la Patria Valenciana, la que mos pertany a tots per naiximent, herencia o adopcio, parlem com parlem, porque a tots necessita el nostre poble per a eixir de la caverna.

Lincoln va dir "*que no se pot escapar de l'història*" pero en paraules de Manolo Soler Bailo:

"es possible que ho conseguixquen en la proxima generacio gracies a la

nomenada “revolució cultural” (teoria de la revolució) que està destruint la memòria del passat del nostre poble tractant d'omplir el recipient buit de la seua ànima en una història nova. Per tant resultarà fonamental per a poder defensar els criteris que sostenen els pilars bàsics de la nostra pàtria el seu coneixement (mantindre el recòrd viu) que implica una actitud de defensa, però que a més resulta impossible defensar en coherència i solvència, res que realment no es coneix plenament. I resultarà més primordial fer i difondre la cultura valenciana ja que l'amor d'una mare sorgeix de manera natural; però l'amor a la Pàtria cal cultivar-lo i a més, perquè un poble sense cultura, no es pot governar a si mateix i precisem governar-nos ja que tant Madrid com Barcelona no pretenen fer-ho, pretenen posseir-nos”

I això valencians només es coneix en una escola autènticament respectuosa en el valencianisme, que cale profundament en l'orgull del FET VALENCIÀ, en ser i sentir-se i, lo més important, en actuar i viure com un poble sempre jove, que ens omia en el seu pervindre. I en una llar en la que els pares siguin conscients dels seus drets d'educadors, disposats a elegir l'Ensenyança que volen i paguen per als seus fills, sense oblidar mai que ni l'Estat ni els poders establits d'un poble pot guanyar la batalla als DRETS PATRIS.

UNITS acabarem en els intents de despersonalisació de la nostra sagrada IDENTITAT VALENCIANA

QUE NINGU ESCRIGA LA NOSTRA HISTORIA. ESCRIVIM-LA NOSATRES, AL CAP I A LA FI SOM ELS SEUS PROTAGONISTES.